

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vico d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 800
Letna naročnina L. 1.500
Letna inozemstvo L. 2.500
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XIV. - Štev. 4 (675)

Gorica - četrtek 25. januarja 1962 - Trst

Posamezna številka L 30

Posvečujemo vsakdanje delo Nova kriza v Kremlju?

DELO JE DOLŽNOST

Mojzes poroča, da je Bog dal človeku delo kot dolžnost in kot pokoro. Piše namreč: »Ker si jedel (Adam) od drevesa, o katerem sem ti dal povelje: Ne jej od njega! — bodi prekleto zemlja zaradi tebe! V trudu se boš živil od nje vse dni svojega življenja.« (1 Mojz 3, 17). Zato so v stari zavezi smatrali ljudje zaradi dolžnosti in kot pokoro za greh. Vsled tega je moral vsak jud izvrševati kako delo in se z njim preživljati. Jezus sam se ni izognil tej postavi in je delal v hiši svojega varuha Jožefa kot tesar. Niso se tej zapovedi odrekli apostoli, ki jih vidimo večkrat pri njih delu kot ribiče. Tudi ne sv. Pavel, ki je bil izkušen v tkanju šotorov in se je s tem delom preživljal tudi na svojih apostolskih potih.

DELO NAS DVIGA IN PLEMENITI

Vendar je ravno krščanstvo dalo delu še novo vrednost. Naučilo nas je gledati v delu tudi sredstvo duhovnega dviga in plemenitosti. »Bodisi da jeste, bodisi da pijete ali kaj drugega delate, vse delajte v čast božjo,« piše sv. Pavel. Delo, tudi ročno delo ni človeku v sramoto, kot so menili pogani, zlasti Grki in Rimljani, ki so zato delo prepuščali sužnjem in plebejcem, tudi ni samo v pokoro in v dolžnost, temveč je eno izmed sredstev, ki naj človeka družijo z Bogom in ga vadijo v raznih krščanskih čednostih. Prav zato opazimo v 4. in 5. stoletju, ko so se naseljevali prvi puščavniki po puščavah Egipta in Srednjega Vzhoda, da so ti menihi samotarji in puščavniki smatrali ročno delo kot eno izmed sredstev krščanske askeze, za vajo v krščanski popolnosti. Sv. Pavel, prvi puščavnik, sv. Anton Puščavnik in drugi samotarji so se vsi bavili tudi z ročnim delom poleg molitve in bogoljubnega premišljevanja. To pravilo je sprejel in še bolj izpopolnil ustanovitelj zapadnega menišva sv. Benedikt iz Norcie. Ta plemeniti Rimljan iz bogate patricijske hiše je spoznal zmoto svojih prednikov, ki so ročno delo prezirali, ter je ukazal svojim sinovom, naj njih življenje v samostanu poteka med molitvijo in delom, med delom in molitvijo. Od tod njegova maksima: Ora et labora; Molit in dela. Temu navodilu se niso kasneje odrekli niti strogi redovi klavzure, kot so kartuzijanci med moškimi in klarisije ter karmeličanke med ženskami. Čeprav gre tu za kontemplativne redove, katerih glavni namen je molitev in prepevanje božjih hvalnic, vendar tudi oni gojijo delo in sicer ročno delo, kajti obdelujejo polje, vrtove, gojijo cvetje, ženske šivajo, šitkajo, tkejo, pletejo.

Kristjani je torej delo sredstvo duhovnega dviga in krščanske popolnosti.

DELO JE MOLITEV

Vendar ni vsega pomena, ki ga ima delo, izčrpal sv. Benedikt. Danes se nam pri delu odkriva še nova vrednota: delo samo naj bo molitev. Kako posrečena je ta ideja! Kajti, kako naj se zveliča današnji človek, ki nima nikoli časa za molitev? Vidimo ga, kako je vedno na begu od jutra do večera in večkrat še ponoči. Ni mu dovolj za delo šest dni v tednu, hoče imeti še nedeljo, ki ni več dan počitka in oddiha, temveč nemalo krat dan novega dela in napora, načrtov, računov, pregledov, ugotovitev. Kje naj najde čas za bolitev, kot Bog zahteva?

Z DELOM DOBIVAMO ODPUSTKE

Tu nam prihaja pomoč od Apostolstva molitve. To nas uči, naj Bogu posvečujemo ne samo molitev, temveč tudi svoje delo in vsakdanje opravke, svoje trpljenje in svoje skrbi, saj vemo, da je vse to od Boga in da nas vse k Njemu vodi, če se le ne protivimo Njegovi sveti volji.

Vse nas k Njemu vodi, tem bolj, čim bolj se mi združujemo z Njegovo voljo. Tako je v sedanjem nauku sv. Cerkve zastajalo delo v še novi časti: postalo je polnovredno kakor molitev, da je le v

Boga usmerjeno. To se pravi, da je kristjan v milosti božji, da delo sprejema in opravlja kot izraz božje volje in da ga daruje tudi Bogu v čast. Takšno delo, umsko ali ročno, je deležno vseh prednosti molitve in drugih dobrih del. Zato je sedaj postalo deležno tudi odpustkov. Sv. oče Janez XXIII. je namreč obdaril z bogatimi odpustki vsako delo, da ga le Bogu darujemo. Takole se glasi dekret sv. Penitenciarije z dne 25. novembra 1961:

Prihodnja številka na šestih straneh

med drugim: NAŠI DOMOVI
NAŠ RAZGOVOR
ZAMEJSKI TISK
VTISI Z JUŽ TIROLA

»Sv. oče Janez XXIII. je v želji, da bi se človeško delo z darovanjem Bogu vedno posvečevalo in plemenitilo, dne 7. oktobra t. l. naklonil naslednje odpustke: 1. popolni odpustek pod običajnimi pogoji, ki ga lahko zadobijo tisti verniki, ki bodo jutraj na kakršen koli način Bogu darovali svoje umsko ali ročno delo; 2. nepopolni odpustek 500 dni pa tistim vernikom, ki bodo s skesanim srcem kako posamezno delo pobožno darovali Bogu.«

Kdor torej redno jutraj Bogu daruje delo dneva, ki ga čaka, lahko zadobi popolni odpustek, če prejme še sv. zakramente in molit po namenu sv. očeta; 500 dni odpustka pa prejme vsakikrat, ko med dnevom tudi samo s pobožno mislijo, daruje Bogu kako posamezno delo, n. pr. učenje, oranje na polju, delo v tovarni in podobno.

To je res lepo in tolažilno za nas. Samo naučimo se posvečevati in Bogu darovati svoje dnevno delo.

Pred usmeritvijo na levo?

Po razpravi o letališču Fiumicino v parlamentu, je pozornost italijanske javnosti ponovno osredotočena na vsedrjavni kongres Krščanske demokracije, ki se prične v soboto 27. januarja v Neaplju. Mnogi označujejo ta kongres kot odločilen za nadaljnji demokratični razvoj italijanske države. Brez dvoma bo kongres pomemben bodisi zaradi okoliščin, v katerih se bo vršil, bodisi zaradi problemov, ki jih bo obravnaval, in odločitev, ki jih bo sprejel. Slika trenutnega političnega položaja v Italiji je naslednja. Stranke tako zvane demokratične sredine, ki podpirajo Fanfanijevo vladno, niso več soglasne. Socialni demokrati in republikanci so sklenili že pred časom, da bodo podpirali vladno do kongresa krščanskih demokratov. Kot pogoj za nadaljnje podpiranje in sodelovanje zahtevajo, da se po kongresu sestavi nova vlada s takim programom, da ga bodo lahko podprli tudi Nennijsvi socialisti vsaj od zunaj, če ne že z direktnim sodelovanjem v vladi.

Kongres demokristjanov je sedaj takorekoč pred durmi. Stranka Krščanske demokracije, ki je najmočnejša stranka v državi stoji sedaj pred vprašanjem, kako vleči naprej državni voz. Kot rečeno, je res sicer najmočnejša stranka, toda ne dovolj močna, da bi mogla sama voditi državo, ker nima zadostne večine v parlamentu, ki bi jo podpirala. V teh zadnjih petnajstih letih so ji prišli na pomoč še liberalci, socialdemokrati in republikanci. Sedaj bo ta pomoč zmanjkala in po

Od 16. oktobra 1961, ko se je pričel v Moskvi 22. kongres sovjetske komunistične partije, se javljajo vedno nova presenečenja in odkritja. Med samim kongresom se je kitajski voditelj Ču-En-Lai odločil, da zapusti zasedanje in se vrne v Peking. Hruščev je ostro napadel protipartijsko skupino, albanske voditelje je označil za prenapete dogmatike (pri tem je mislil seveda na Kitajce) in kazalo je, da ima oblast trdno v rokah. 2. decembra je prekinil diplomatske odnose z Albanijo.

Zadnji dogodki v zvezi z Molotovom oziroma s protipartijsko skupino pa so ponovno pritegnili pozornost svetovne javnosti. Sam ameriški zunanji minister Rusk je izjavil, da se za kremelskimi zidovi nekaj dogaja. Čeprav je vse zakulisno dogajanje v Moskvi zavito v največjo tajnost, je iz zunanjih znakov razvidno, da se še vedno bije trd boj za oblast.

12. novembra se je nepričakovano vrnil z Dunaja v Moskvo bivši Stalinov zunanji minister Molotov, ki so ga na moskovskem kongresu obdžlili s celo vrsto »pregreh«. Nobenega dvoma ni bilo, da mu bo Hruščev onemogočil vsakršno politično delovanje in da bo izključen iz partije. Časnikarjem, ki so ga radovedno vpraševali, kaj bo s starim Stalinovim pristašem, je kratko odgovoril, da bo že partija odločila. 8. januarja pa je sovjetsko zunanje ministrstvo objavilo naslednje sporočilo: »Vjačeslav Molotov je odpotoval proti Dunaju, da ponovno prevzame mesto stalnega sovjet-

skega zastopnika pri mednarodni agenciji za atomsko energijo.« Časnikarji pa so zaman čakali na peronu dunajske železniške postaje. Molotova ni bilo in ga ni. Poročila, ki jih pošiljajo zahodni diplomatski opazovalci in časniki iz Moskve in z prestolnic raznih drugih komunističnih držav, se strinjajo v mnenju, da se v sovjetski komunistični stranki dogaja nekaj nenavadnega. Kaže, da Hruščev še ni povsem uredil s protipartijsko skupino. Molotov ima še vedno oporo in ugled v Kremlju. Pomislimo samo, da je poslal pred začetkom 22. kongresa vsem udeležencem pismo, v katerem je obrazložil svoje stališče in napadel Hruščeva. Celo z Dunaja je pošiljal svoje okrožnice k svojim pristašem v partiji in drugih visokih položajih. Povezava zadeve Molotova s sporom med Hruščevom in Pekingom je očitna. To dokazuje tudi dejstvo, da

je destalinizacija po začetnem zagonu popolnoma obtičala. Hruščev je svoj čas napovedal obširne preiskave o Stalinovih zločinih in da bodo postavili spomenike žrtvam Stalinovega terorja, toda danes nihče o tem ne govori ali piše.

Iz tega je razvidno, da se Hruščev ne čuti še povsem varnega v sedlu. Na pritisk stalinovcev je Hruščev moral prenehati z destalinizacijo; s tem v zvezi se govori tudi, da ima Molotov v Pekingu ali na Dunaju dokumente o Hruščevovi vlogi pod Stalinom, zaradi tega da postopa sedaj Hruščev bolj oprezno proti Molotovu.

Vsi so radovedni, kako se bo vsa ta zadeva z Molotovom in boj s stalinovci za oblast zaključila. Eno je gotovo, da je bilo Hruščevu laže spraviti Stalinovo truplo iz mavzoleja kot pa ideje njegovega sistema iz glav nekaterih pravakov.

★ TELEGRAMI ★

ZADEVA BOLGARSKEGA LETALA MIG-17. V soboto je pri Bariju v južni Italiji strmoglavilo bolgarsko letalo znamke Mig-17. V letalu je bil samo pilot, ki se je rešil z lažjimi poškodbami. Vzrok nesreče še ni znan. Italijanske vojaške oblasti vodijo preiskavo, ali gre za vojunsko letalo ali za pobeg. Preživeli pilot zatrjuje, da je zbežal iz Bolgarije, bolgarska vlada pa, da je po pomoti zaradi slabega vremena zašel nad Italijo. Dejstvo, da so v letalu našli priprave za fotografske posnetke iz zraka ter da je letalo padlo na tla le 1800 metrov od atlantskega oporišča pri Bariju, daje sumiti, da je pilot imel nalogo fotografirati oporišče NATO-ja.

BRUSELJ: Med ZDA in SET (Skupnim evropskim tržiščem) je bil dosežen sporazum o 20% znižanju carin za uvoz večine industrijskih izdelkov. — To je prvi sporazum te vrste med SET in zunanjimi državami.

KENNEDY ZAHTeva POVISEK ZA VE-SOLJSKA RAZISKOVANJA IN OBRAMBO. Predsednik Kennedy je predložil kongresu proračun za leto 1963 v znesku 92.500 milijonov dolarjev. Proračun predvideva za obrambo in vesoljska raziskovanja, 63% ali 30 tisoč milijard lir.

To je največji proračun, ki ga je kdajkoli predložil kongresu kak ameriški predsednik.

ZENEVA: ZDA in Velika Britanija so zapustile konferenco za prekinitev nuklearnih poskusov zaradi sovjetske trdovitosti pri odklanjanju mednarodnega nadzorstva. Sklenile so izročiti vprašanje komisiji za razorožitev, ki bi morala v kratkem začeti z delom v Ženevi.

HELSINKI: Finski predsednik Kekkonen je na volitvah dosegel tako prepričljiv uspeh, da bo z gotovostjo ponovno izvoljen za predsednika republike. Volivci so s tem potrdili njegovo stvarno, a odločno zunanjo politiko napram Sovjetski zvezi.

ZENEVA: Trije laški principi so dosegli načelen sporazum o sestavi skupne koalicijske vlade. Ostajajo le še nesoglasja glede dodelitve nekaterih ministrstev.

PUNTA DEL'ESTE: V Urugvaju so se zbrali zunanji ministri vseh ameriških držav, da določijo skupno politiko do Castrovega komunističnega režima na Kubi. Konferenci pripisujejo veliko važnost.

Kipar Ivan Meštrović je umrl

V 79. letu starosti je v mestu South Beand v zvezni državi Indiani v Združenih državah umrl svetovnoznani jugoslovanski kipar Ivan Meštrović. Zadela ga je srčna kap. Njegovo truplo bodo pripeljali v njegov rojstni kraj v Otavice v Dalmaciji, kakor je sam želel. Tam si je namreč pred leti postavil družinski mavzolej.

Pokojni Meštrović se je rodil v Vrpolju v Slavoniji, toda otroška leta je preživel v očetovi hiši v Otavici. Ze zgodaj je pokazal svojo umetniško nadarjenost, zato so ga poslali v kiparsko delavnico Bilinič v Splitu. Od tu je šel v Zagreb v šolo kiparja Ivana Rendiča, nato na Dunaj, kjer se je vpisal na umetnostno akademijo. Po drugi svetovni vojni se je preselil v ZDA, kjer je ustvaril velike umetnine, a na domovino ni nikdar pozabil.

Prvo razstavo svojih del je imel leta 1902 na Dunaju. Nato je razstavljal po vseh glavnih evropskih mestih. Snov za svoja dela je povečini črpal iz jugoslovanske zgodovine in legend. Veliko pa je umetnin verskega značaja. Leta 1959 je obiskal domovino, takrat se je sestal tudi s pokoj-

nim svetniškim kardinalom Stepicem in tudi z vodilnimi hrvaškimi politikmi.

Med njegova največja dela spada spomenik Indijancev v Chicagu, Spomenik hvalčnosti Franciji v Beogradu, Karel in Ferdinand Romunski v Bukarešti, skica za spomenik sv. Bolivaru, fragmenti Vidovdanskega hrama, ki jih je leta 1911 razstavil v Rimu in so doživeli veliko odobravanje. Med Meštrovićeva arhitektonska dela spadajo še mavzolej družine Račić v Dubrovniku, Meštrović v Otavici, Njegosov mavzolej na Lovčenu v Crni gori, Spomenik neznanemu junaku na Avali pri Beogradu in umetniški paviljon v Zagrebu.

Zanimivost po ameriški televiziji

Po ameriškem televizijskem omrežju so oddajali dokumentarni film o kapeli na tržaški železniški postaji. Skupina ameriških časnikarjev na potovanju je z zanimanjem odkrila zanimivo kapelico na peronu tržaške postaje. Naslednje dni so prišli televizijski snemalci in posneli zanimiv dokumentarni film. Zdi se, da bodo v Ameriki posneli to tržaško pobudo.

Železniška nesreča

Na progi Ruse-Nespica v Bolgariji se je prejšnji teden dogodila železniška nesreča, pri kateri je izgubilo življenje 12 potnikov, 20 pa je bilo ranjenih. Nesreče so krivi premikači na obeh postajah.

ZA CERKVENO EDINOST NA ANGLEŠKEM

V dneh od 18. do 25. januarja molijo kristjani po vsem svetu za cerkveno edinstvo. Letos je molitvena osmina še bolj pomembna, ker je v letu, ko se vrši II. vatikanski vesoljni zbor in v času, ko se poudarja delo za zedinjenje krščanskih cerkva.

Na Angleškem je videti, da bo osmina bolj razširjena kot je bila kdaj prej. V nekaterih krajih so prosili protestanti, da bi se udeležili skupno s katoličani maše v katoliški cerkvi. V Oxfordu bo skupno zborovanje v mestni dvorani. Drugod so spet razstave knjig, ki obravnavajo vprašanje edinstva.

V časopisih najdemo v teh dneh poleg poročil tudi razprave o edinstvi. Več knjig je izšlo tudi na anglikanski strani o vprašanju.

Ko je bil val o cerkveni edinstvi sprožen, so katoličani takoj jasno povedali, da ni mogoče misliti na zedinjenje preko verskih resnic. Razlike morejo biti le v disciplini in liturgiji, katoliška Cerkev pozna poleg rimskega še celo vrsto različnih obredov, in tudi živim jezikom daje svoje mesto.

Sicer pa je kardinal Bea, ki je na tajništvu za krščansko edinstvo v Rimu, ponovno poudaril, da katoliška Cerkev ne more dati nikakih koncesij ali kompromisov pri verskih resnicah. Tukajšnji časopisi so zvesto prinašali njegove izjave. Tako se vedno bolj jasni tudi stališče katoliških bogoslovcev, kar gotovo pripomore k stvari sami, ko vodi do medsebojnega zaupanja in ljubezni. Tako razpravljanje samo ojači vero tako pri katoličanih kot pri nekatičanih.

Tudi protestanti so zadosti jasno povedali svoje stališče, ki je na prepričanju, da se je rimska Cerkev ločila od anglikanske, zato sebe imenujejo anglo-katoličane in žele, da se rimski katoličani njim pridružijo.

Videti je več sodelovanja na karitativnem in socialnem polju. Vrste se obiski cerkvenih dostojanstvenikov. Duhovniki se po institucijah, ki terjajo skupno sodelovanje, kot n. pr. pri nevroloških zavodih, zbirajo na skupne konference. V Bristolu sta se sestali predsednica Katoliške ženske lige in predsednica protestantske ženske zveze ter se pogovorile, kje in na kakšen način lahko skupno karitativno delujejo. V hiši sv. Stefana v Oxfordu, ki je anglikansko semenišče, vsak dan molijo za kanonizacijo 40 angleških mučnikov. Več semeniščnikov študira življenjepis teh mučnikov in ob počitnicah raziskuje njihovo zgodovino. Nekateri so zaprosili za svete ostanke in podobe mučnikov. Več anglikanskih cerkva ima naprodaj knjižice, ki o njih govorijo.

Nekateri primerjajo sedanje stanje tako zvanemu oxfordskemu gibanju, ki je dalo pečat odnosom med katoličani in anglikani za dolgo dobo. Pomeni pa uspešno obnovo krščanskega duha v anglikanski cerkvi, ki je veliko trpela zaradi nedelavnosti, verskega indiferentizma in liberalizma. Oxfordsko gibanje pa je zahtevalo notranjo reformo vere in bogoslužja, poudarilo pa tudi katoliški značaj cerkve. Širilo se je zlasti med inteligenco in središče je bilo vseučiliško mesto Oxford. Gibanje je začel dr. Keble (Kebt) l. 1833. Za njim je povzela vrsta drugih ter poudarila nadnaravni značaj krščanstva. Najbolj znani je bil kasnejši kardinal Newman, ki je napisal več razprav, ki so bile cenzurirane. Tako je bila tudi Wardova knjiga »Ideal krščanske Cerkve« uradno

obsojena. Oba sta postala katoličana. Njima je sledila vrsta drugih. Tako je Oxfordsko gibanje pravzaprav bilo končano. Imelo pa je veliko posledic. Anglikanska cerkev je bila notranje obnovljena, novi duh je zahteval dejavnost, ki je prinesla marsikatero spremembo. Ob živahnih razpravah je dežela spoznala katoliški nauk in življenje, pa tudi število onih, ki so se pridružili katoliški Cerkvi, je bilo veliko. Tako je tudi katoliška Cerkev pridobila, vendar pa je tudi katoličanom bilo jasno, da ni mogoče pričakovati splošnega zedinjenja. Začelo pa se je delo za medsebojno razumevanje.

Do kakšnih uspehov bo pripeljalo to delo? Ali bo mogoče kaj več kot skupno sodelovanje na karitativnem in socialnem polju? Kdo ve! Saj je bilo šele l. 1907, ko je protestant Pavel Watson začel z molitveno osmino. In l. 1910 je začel protestantovski škof Brent s pripravami za združitev krščanskih cerkva. Leta 1925 je

bila konferenca v Lausanni za vero in edinstvo. In iz teh gibanj je izšel Svet cerkva, ki je pravkar končal tretje svetovno zborovanje v New Delhiju v Indiji.

Katoliška Cerkev je takoj sprejela molitveno osmino. Znan je duhovnik Couturier iz Lyona v Franciji, koliko je vložil truda, da se je osmina razširila na kontinentu.

Konferenco v Lausanni je papež Pij XI. pozdravil s posebno poslanico »Mortaliūm animos«, da bi postavil most. In sedaj se bo po New Delhiju vršil II. vatikanski zbor. Ne bo veseljen v tem smislu kot sta bila lionski in florentinski, ki sta bila prav v ta namen, da bi združila ločene brate. Njegov namen je obravnavati o veri, liturgiji in disciplini katoliške Cerkve. Je pa papež imel že od začetka v mislih tudi druge kristjane. Odprl je vrata, kot so bila odprta pri I. vatikanskem zboru, in hoče, da se delo tudi po koncilu nadaljuje. Po zboru bo težko iti mimo Cerkve.

Mučeniška smrt 20 katoliških misijonarjev v Kongu

»Samo ljubezen in odpuščanje,« je dejal sv. oče, ko so mu povedali o strašnem pokolu 20 katoliških misijonarjev v Kongu. Kot vrhovni oče vseh narodov in ljudstev je z neizmerno boleščjo še dodal: »Kaj naj bo za očeta bolestnejšega, kakor da ima dva sinova, katerih eden umori drugega?«

Zdi se, da so izvršili pokol katoliških misijonarjev isti elementi, ki so pred mesecem zverinsko poklali 13 italijanskih letalcev.

Glavni stan Združenih narodov v Kongu je že povedal, da ne bo mogoče preiskati ta novi zločin, ker Združeni narodi nimajo zadostnih čet na kraju pokola v severni Katangi.

Pokol se je po vestih mladega semeniščnika, ki se mu je posrečilo zbežati, izvršil dne 1. januarja. Pred bukavškimi škofom v pokrajini Kivu je semeniščnik izjavil: »Prezvišeni, od vašega misijona Svetega Duha v Kongoli ni več sledu. Vseh 20 katoliških misijonarjev je ubitih.«

Misijonarje so dne 31. decembra zajele čete, ki so si osvojile mesto. Pretepli so jih z verigami in jih nato odpeljali v neko koncentracijsko taborišče, kjer so prebedeli noč. Zjutraj so jih vse postrelili s pretvezo, da so hujskali mladino. Ustrelitvi so primorani prisostvovali poleg velike množice tudi semeniščniki misijona. Misijonarji so prosili, naj molijo zanje. Padli so pod streli.

Zadnje vesti pravijo, da so tudi v drugih krajih severne Katange in Vzhodne pokrajine isti podivjani divjaki pobili še nove misijonarje in misijonarke in tudi domače kristjane. Gre za vojaške dezertarje in uporne vojske Lumumbove vojske, ki nemoteno divjajo, morijo in požigajo.

Msgr. Fulton s patrom Marijanom na italijanski TV

V torek 30. jan. bo na italijanskem televizijskem programu izredna oddaja. V tedenski verski oddaji, ki jo vodi priljubljeni pater Marijan, bo poleg njega nastopil še newyorški pomožni škof msgr. Ful-

ton Sheen. Msgr. Fulton prihaja v Italijo, da se udeleži sej pripravljalne komisije za laični apostolat v zvezi z bližnjim vatiškim koncilom. Pater Marijan si je zagotovil njegovo navzočnost na italijanski televiziji. To msgr. Sheenu ne bo težko, kajti na ameriški televiziji je on zelo znana osebnost, saj ga tedensko v polurni verski oddaji poslušajo milijoni Američanov.

Porast katoličanov na Škotskem

Po drugi svetovni vojni so zabeležili na Škotskem velik porast katoličanov. V zadnjih 15 letih so ustanovili 115 novih župnij in sezidali 117 cerkva. Na Škotskem je danes na 5.300.000 celotnega prebivalstva 800 tisoč katoličanov.

Apostolat na japonskih univerzah

Lansko leto je apostolat med japonskimi visokošolci dosegel znatne uspehe. Na katoliški univerzi »Sophia« v Tokiju je v obdobju od Božiča do Velike noči 1961 kar 63 dijakov prestopilo v katoliško Cerkev. Posebno veliko spreobrnjenj je bilo za letošnji Božič. Univerzitetni profesorji-duhovniki so krstili 23 visokošolcev. Poleg teh je na božično vigilijo pater Erlinshagen krstil še 58 dijakov raznih drugih japonskih univerz.

Priznanje anglikancev sv. očetu Janezu XXIII.

Anglikanski tednik »Church Times« je objavil članek, v katerem izraža sv. očetu lepo priznanje. Med drugim pravi: »V nobenem trenutku svoje stoletne zgodovine ni anglikanska cerkev gojila od Vatikana večjega zanimanja in simpatije kakor prav danes. Vzroki so mnogi, vendar je eden glavnih velika osebnost sedanjega papeža Janeza XXIII. Ne samo s svojimi ekumeničnimi nameni, temveč predvsem s svojo vseobsegajočo ljubeznijo je zrevelucioniral meje držav in veroizpovedi in si pridobil ljubezen milijonov Evropejcev.

Sv. oče za žrtve potresa v Dalmaciji

Sv. oče sočustvuje s človeštvom, ko ga prizadevajo razne nesreče, prav kakor ljubeč oče sočustvuje s svojimi trpečimi otroci. Poslal je očetovsko besedo tolažbe redkim preživelim po strašni katastrofi v Peruju ter prestrašenemu hrvaškemu prebivalstvu Dalmacije, prizadetemu po zadnjem potresu.

Splitskemu škofu msgr. Franju Franiču je sv. oče poslal brzojavko, v kateri izraža svoje sožalje nad nesrečo, ki je prizadela dalmatinsko ljudstvo. Sv. oče izjavlja, da goji do svojih trpečih otrok še posebno ljubezen in z njih sočustvuje. Za pomoč prizadetemu prebivalstvu je sv. oče poslal škofu msgr. Franiču en milijon lir.

Delo centralne komisije za vesoljni cerkveni zbor

Osrednja komisija za priprave na vesoljni cerkveni zbor je pretekli teden spet začela z delom. Pretesti mora številne osnutke in predloge. V preteklih dneh je razpravljala o delitvi svetih zakramentov in o različnih liturgičnih obredih. Nato o razodevanju in o izvoru človeka. Zasedanja komisije se udeležuje tudi zagrebški nadškof Franjo Šepar. Ni pa prišel v Rim beograjski nadškof Josip Ujčić, ki je tudi član osrednje komisije. Verjetno ga je zadržalo slabotno zdravje.

Nadškof Alojzij Fogar osemdesetletnik

»Fotografije nimam. Pisati pa sploh ni treba o moji osemdesetletnici. Molite zame, pa bo vse v redu.« Tako mi je g. nadškof odgovoril v decembru, ko sem mu omenil »častitljivo« obletnico in ga prosil za fotografijo, da bi jo objavili. Pa to ni bilo vse. Kakor že prej pri tolikih obiskih me je zopet povprašal po Trstu in po naših ljudeh. In pri tem so oživel spomini na njegova tržaška leta, na boj za čast Cerkve, za rast krščanskega življenja pri mladini in v Katoliški akciji, za obrambo naših ljudi pred tistimi, ki so jim uničevali narodno zavest in vero očetov. In zopet je prišla iz njegovega srca beseda odpuščanja in ljubezni za vse tiste, ki so skušali z vsemi mogočimi sredstvi onemogočiti njegovo dušnopastirsko delo, in beseda hvalečnosti Bogu za vse dobro, ki ga je napravil in katerega učinki se v Trstu še danes čutijo.

G. nadškof mi je povedal, kako smo ga razveselili v juliju, ko smo ga goriški in tržaški romarji iznenadili s kratkim obiskom v baziliki sv. Janeza. Vesel je bil slovenske pesmi, a vesel je bil predvsem prilike, da je lahko našim ljudem ponovno in javno pokazal svojo ljubeznivost in dobroto. Govoril je v italijanščini, a njegova beseda je tedaj šla vsem do srca; tistim, ki so ga že poznali, in tistim, ki so ga tedaj šele prvič videli in slišali. Bila je to beseda nadpastirja, ki je razodel skrb za svoje otroke, ki so v nevarnosti za vero. »Bodite zvesti sveti Cerkvi! Okleni-

te se svetega očeta! Poslušajte svoje škofe!« Iz teh besed je bilo slišati odmev vsega njegovega dela in življenja.

Eksc. msgr. Fogar Alojzij se je rodil v Gorici v Fogarjevi hiši onstran pevnskega mostu 27. januarja 1882. Solal se je v Gorici, bogoslovje je pa dovršil v Innsbrucku, kjer je bil posvečen v mašnika 26. 7. 1907. Služboval je v Gorici, kjer je bil najprej ravnatelj malega semenišča, nato profesor verouka na takratni gimnaziji. Dne 9. 7. 1923 je bil imenovan za tržaškega škofa in nato 14. 10. 1923 v goriški stolnici posvečen od nadškofa Sedeja. Stolnico sv. Justa je zasedel 5. 3. 1924.

Tržaško škofijo je vodil dobrih dvanaest let. Leta 1936 je odstopil, ker je bil nadpastirjev »križev pot« že prehud in je bilo potrebno, da ga kdo drugi nadaljuje. Umaknil se je v Rim in sv. oče ga je imenoval za naslovne nadškofa.

Tudi v Rimu je msgr. Fogar ostal dober pastir. Kjer je mogel, tam je pomagal. Pred nekaj leti je sprejel službo v papeški baziliki sv. Janeza (S. Giovanni in Laterano). V imenu kardinala Marelle vodi upravne posle pri baziliki. A tudi tu je njegova glavna skrb: z ljubeznijo pomagati ljudem do spoznanja božje ljubezni.

Gospodu nadškofu k osemdesetletnici iskreno in hvaležno čestitamo. Boga prosimo, naj mu da obilnih milosti, da bo še dolgo odpiral človeška srca žaru božje ljubezni.

Lojze Škerl

Msgr. Fogar med mladimi goriškimi in tržaškimi duhovniki

Delavnost sv. očeta v letu 1961

Mednarodni tisk posveča obširne komentarje delavnosti sv. očeta v preteklem letu. Tudi preprost seznam glavnih dogodkov, tako poudarjajo komentatorji, je zadosten, da dobimo idejo o veliki predanosti, s katero se sv. oče trudi, da vrši svoje najvišje poslanstvo. Sam papež Janez XXIII. je v govoru članom diplomatskega zbora navedel najpomembnejše dogodke preteklega leta, kot n. pr. imenovanje štirih novih kardinalov (Ritter, Ferretto, Quintero in Concha), škofovsko posvetitev, ki jo je sam podelil v Sv. Petru štirinajstim misijonskim škofom petih celin, kanonizacijo sv. Bertille Boscardina, proslavo 70-letnice okrožnice Rerum Novarum, ki jo je dopolnil s svojo okrožnico Mater et Magistra, in njegov poziv k miru na svetu, ki ga je izdal z okrožnico dne 10. septembra. Tem dogodkom tisk pridružuje škofovsko posvetitev v grškem obredu namestnika tajnika kongregacije za vzhodno cerkev msgr. Coussa, ki jo je prvič v zgodovini izvršil papež sam; ustanovitve hierarhije v Vietnamu in Indoneziji; objavo okrožnice Aeterna Dei za 1500-letnico smrti sv. Leona Velikega, zlasti pa zagon, ki ga je dal delu osrednje pripravljalne komisije za bodoči koncil, nakar je sledila na božični dan proglasitev zgodovinske apostolske konstitucije Humanae salutis, s katero je papež napovedal, da se bo v letu 1962 vršil vesoljni cerkveni zbor.

Poseben poudarek dajejo tudi številne avdiencie, ki jih je papež dovolil, pa najsi so bile javne ali privatne. V lanskem letu je imel papež Janez XXIII. nad sto govorov in radijskih poslušanj, od teh 56 v italijanščini, 30 v francoščini, deset v latinščini in pet v španščini. Poleg tega

velikega dela časopisi poudarjajo tudi globoko zanimanje in izredno občutljivost, ki jo je papež Janez XXIII. pokazal za afro-azijske dežele in za Latinsko Ameriko. Na teh celinah je ustanovil nad 50 novih škofij in imenoval ali premestil z enega sedeža na drugega 160 škofov. Neodvisnost vsake nove afriške države je papež pozdravil s posebno radijsko poslanico. Vatikanska radijska postaja je zaradi posebnih duhovnih potreb črne celine še bolj povečala svoje oddaje za te dežele.

Stoletnica smrti Pavline Jaricot

9. januarja so slavili v Lionu v Franciji stoletnico smrti Pavline Jaricot. Njeno ime je neločljivo povezano s papeško misijonsko družbo za širjenje vere. Ona je prišla prva na misel, da potrebuje uspešno misijonsko delovanje stalne in organizirane pomoči. Njena ideja si je kmalu utrla pot in iz skromnih začetkov se je razvila današnja Družba za širjenje vere, brez katere si danes misijonskega dela skoraj ne moremo misliti. V proslavo pomembne stoletnice bo od 10. do 13. maja v Lionu mednarodni misijonski kongres.

Demokratske vlade zahtevajo neodvisnost in iniciativo

Demokratske vlade zahtevajo neodvisnost in iniciativo; drugače se ne morejo obdržati in zapadejo v diktaturo. Toda nacionalne omejenosti preprečujejo tako iniciativo kot neodvisnost, kar ni v sklopu s pravo demokracijo. Zato predstavlja razkosana Evropa večno nevarnost za mir. Danes ne moremo biti ljubitelji miru, če se ne borimo za federalno evropsko skupnost.

V MESECU KATOLIŠKEGA TISKA

NAŠ CILJ

Slučajno mi je prišel v roke najmanjši in najmlajši »list« na Primorskem: »Solarček« — glasilo učencev 5. (petega) razreda osnovne šole v Mačkovljah.

Seveda to ni dogodek. Vendar pa sem v svojih mislih pohvalil te učence in seveda pridno učiteljico. Misli pa so šle naprej, tako naprej, da sem prišel precej daleč. Začel sem od tu: glej, ti mačkovljanski otroci imajo svoje glasilce. Kdo ne čuti danes potrebe po svojem glasilu? Vsaka ideja, vsako gibanje, celo vsaka ... trgovina.

Tega se moramo zavedati predvsem mi katoličani, ki vemo, koliko slabega širijo nekateri ljudje po svojih nemoralnih in brezverskih časopisih.

Slovenski katoličani imamo svoje glasilo. To pa mora postati vedno močnejši glas v tej dobi zmešnjave. List je odvisen od tistih, ki imajo skrb zanj, a je odvisen tudi od svojih bralcev, od njihove pomoči, od njihovega večjega ali manjšega sodelovanja. Zboljšajmo ga mi sami. Kričimo, kakšnega hočemo, kakšnega si želimo; zanimajmo se! To bomo dosegli, kadar ga bomo redno brali in podpirali. Le tedaj ga bomo razumeli in spoznali in tudi videli, kje lahko pomagamo.

Brez pretiravanja lahko rečemo, da ima naš list vse pogoje, da postane najboljši tednik na Primorskem. K temu smo poklicani prav vsi. Postavimo si ta cilj. Cilj pa je za to, da ga dosežemo.

AK

Dekana Pavlina Bitnarja ni več

Iz Lane pri Meranu je prišla novica, da je tam 3. januarja t. l. umrl bivši župnik in dekan v Crnomlju p. Pavlin Bitnar. Odšel je s tega sveta v 78. letu življenja — daleč od ljubljene Bele krajine, ki mu je postala druga domovina. Saj je svoja najlepša leta — bilo jih je 34 — preživel v Metliki, in v Vinici in v Crnomlju.

Razstave v Trstu

Andrej Košič

Avgust Černigoj

Oktober sivo jadro, — Dvoje, troje — umazanih dreves — nosi nebo. — Voda v jezeru — je rjava. Morda še od krvi. — Ali od trav ali od gline. — Močvirna trava cvete. — Divjih gosi ni od nikoder. Nebó — tišči kot kamenito korito — nad zemljo — in nihče ne ve, odkod je svetloba.

Nekaj slik, zlasti akvarelov, razstavljenih ta teden v galeriji Rossoni, me je spomnilo na pokrajino, ki jo je tako opisal Stanko Vuk v svoji pesmi. Saj ni čudno, Andrej Košič, ki razstavlja v galeriji Rossoni na Korzu, je Gorican in v vseh svojih slikah prikazuje goriške, briške in krajske motive. Zima, rahlo, svetlo sivi obrisi, jesenske veje, trte v Brdih, rumene barve, bežne poteze čopiča kažejo v teh slikah na umetnikovo doživljanje. Zanimiv je folklorni motiv sejma sv. Andreja, akvarel. Prijetna tudi olja, zlasti pokrajinska, temnejše barve, glina, kraške hiše, skale. Bolj suhi mestni goriški motivi, čeravno jih oživlja volilna kampanja. — Razstava je odprta do 29. januarja v galeriji Rossoni na korzu Italia, 9.

Razstavniki prostori rastejo v Trstu kot gobe po dežju. Mimogrede sem opazil, da so v baru Tivoli odprli sedaj likovno razstavo. Na žalost sem stopil v bar ravno, ko je bila televizija in polno ljudi, zato sem lahko le bežno pogledal razstavljenega dela. Razstavlja Avgust Černigoj. Grafike, olja, strukture. Razstavljenega dela so zelo zanimiva in kažejo na nenehno črnigovo dinamično ustvarjanje. — K razstavi se povrnemo drugič.

V galeriji Novega gledališča razstavlja nemški slikar Strekl.

FT
V Novem gledališču predvajajo igro »Il fuffantello dell'Ovest« J. M. Syngeja. Igro je marca 1961 podal Radijski oder v slovenščini (Potepuh z Zapada).

Trst - Benetke
Spomladi bodo gotovo začeli z gradnjo avtomobilske ceste Trst-Benetke, ki se bo pri Palmanovi odcepila za Videm. Nova cesta bo občutno zmanjšala razdalje med omenjenimi mesti. Cesta bo tekla na štirih progah in ne na treh, kot je bilo prvotno mišljeno. Po spremembi načrta bodo stroški za izgradnjo ceste narasli od 18 milijard na 28. Ustanova Anas, ki bo skrbela za gradnjo, je že razposlala raznim gradbenim podjetjem vabila na licitacijo.

ZA DOBRO VOLJO
Dva vojaka ležita v ozadju med zadnjo vojno v Transvaal-u. Pa vpraša eden: »Čemu si stopil v vojaško službo, Tom?« — »Ker nimam žene in ljubim vojno.« — »Tako,« odvrne drugi, »pri meni je pa ravno nasprotno: jaz imam ženo in ljubim mir.«

PIERRE L'ERMITTE

Majboljša izbica

POVEST DOBRIH LJUDI

Zrellostna izpita sta oba, Lenka in Mijo, dovršila odlično. Starši obeh so bili veseli zaradi uspeha in so sklenili, da v nagrado priredijo za obe družini izlet v prosto naravo. Lenkin oče je imel lepo poletno hišico v dolini, ki gre od kraja Corbeil v Melun in prav tja so se namenili. Lepo je v tej zeleni dolini, kjer se vije cesta ob reki Seni prav do Meluna, zlasti pa je lepo zato, ker tu ni tistega dušilnega prometa kot je v Parizu in ki tako utruja živce.

V tej dolini so obsežne kmetije, kjer pari volov orjejo močno in rodovitno zemljo in kjer pred žetvijo valovijo nepregledna polja žita. Med temi polji stojijo v zelenju ob cesti lične hišice, vse potopljene v cvetje in molk.

Eno izmed teh hišic so imeli tudi Lenkini starši. Bilo je komaj štirideset kilo-

Po rojstvu je bil Čeh iz Slezijske; na Slovensko je prišel kot ud Nemškega viteškega reda. Bil je človek ravne poti in jasnih načel, pa tudi širokega srca za potrebe siromakov. V Crnomlju je bil duša vsega katoliškega gibanja. Leta 1943 je stopil na težko pot begunstva, po vojni pa je našel zavetje v križarskem samostanu v Lani. Tam je domotožje po mehki Bele krajini in njenih ljudeh premagoval z žilavim redovnim delom. V urah, ko ga je pekla osamljenost, je sanjal o zeleni Kolpi, o stelnih, o vinskih gorah. Misli je na ljudi, ki jih je — tako kot njega — božja volja premestila iz tiste mehke, tople, ljubne dežele v tuj svet. Dopisoval si je s svojimi nekdanjimi župljani nekega človeka in duhovnika zanimal za življenje vsakogar od njih. Posebno pa se je razveselil vsakega obiska: iz hladnega tirolskega okolja so ga spomini v hipu prenesli v Belo krajino in k njenim ljudem.

Zadnja leta je bil duhovnik v Zavetišču svete Ane v Lani. Smrt ga je našla pripravljenega. Že dolgo je tožil, da mu pešajo moči — in je vse račune uredil za dokončni odhod. Našli so ga zjutraj mrtvega v postelji: opešalo mu je srce. Za njim žalujejo vsi, ki so spoznali in uživali njegovo dobroto. Bog mu jo poplačaj z večnim življenjem!

Kaj je Pavlinu Bitnarju pomenila Bela krajina, je pred nekaj leti izrazil v pesmi »Slovo od Bele krajine«. Naj jo slišijo še drugi njegovi nekdanji farani, danes razpršeni po širnem svetu!

SLOVO OD BELE KRAJINE

Usode strašne strašen vihar
me je zanesel v daljni kraj,
kjer mi je stokrat prišlo na mar,
če pridem kdaj še domov nazaj,
če dvignil bom kdaj čašo vina
tebi na zdravje, Bela krajina!

Toda, ah, jaz nikdar ne bom videl več
ne tvoje zemlje ne tvojga ljudstva,
ne tvojga sonca, ne tvojih zvezd,
kamor se dvigajo misli in čustva
trpinov vseh zemeljskih cest.

Nikdar ne bom videl več
visokih Gorjancev in Mirne gore,
ki te čuvajo od mraka do zore.
Nikdar ne bom videl več
tvojih lepih belih vitkih brez,
ki ob vsakem vetru hitijo na ples.
Nikdar ne bom videl več
tvoje žlahtne vinske trte
pod težo grozdja na kol oprte.

Nikdar ne bom slišal več
pesem črčka iz gorice,
ki oznanja nam novice:
da tam gori v vinski gori
sladko grozdje lepo zori,
da bo prišla jesen v deželo,
in vse bo zopet prav veselo,
ko bodo pekli kostanj in pili mošt,
ki obuja življenje in nov trošt.

Nikdar ne bom slišal več
skrivnostnega šumenja Kolpe srebrne,
ki vzdolž cele Bele krajine
svoje vode na božjo pot rine,
najpoprej k žeteljski Materi božji,
nato k Trem faram, da se še tam potoži.

Polegej se je vihar, in minila so leta
v delu, trpljenju in molitvi sveta,
a omagalo je srce trpina,
ki draga mu bila je Bela krajina.

PAVLIN

metrov od Pariza, a vendar je vladal tu svet mir. Zdravnik je prihajal sem vsako leto, da se malo odpočije, in zato je okrasil hišico z mnogimi spominki na mladost in na nešteta potovanja iz prejšnjih let.

Obe družini sta torej prišli sem na izlet. Bilo je zadnje nedeljo meseca julija. Lenkina mati je vse do potankosti uredila, da je bil ta mali dom še prikupnejši in lepši. Zdelo se ji je, kot da pripravlja srečo svoji hčerki in zato je morala biti hišica kot malo, ljubko gnezdece.

Povsod je bilo vse v cvetju, vsaka soba se je zdela greda... Vrtnar je dobil nalog, da mora v bližnji vasi v nekem znamenitem hotelu naročiti kosilo, ki so ga potem pripeljali na dom, da je bilo vse bolj primerno za tako slovesnost.

Lenkini starši so svoje goste nadvse gostoljubno sprejeli in pri polni mizi je vladalo najbolj pristrčno razpoloženje. Mija in Lenko so posadili na častno mesto drugega ob drugem in vsi so ju dobrohotno opazovali, ko sta se razgovarjala med seboj. Tudi napitnica ni izostala na njuno

Med trnjem in osatom

Pazimo se »enotnosti«!

Neki listič se je prav tako kot dnevnik spotaknil ob imenovanju slovenskega predstavništva v občinsko komisijo. Ko so imenovani na tako mesto demokrati, tedaj ni prav, ko so pa »rdeči«, je to vse v redu.

Zmeda je torej tudi pri naših »naprednih silah« popolna. Enkrat govorijo, kako je potrebno, da pridejo tudi Slovenci v razna zastopstva, ko se to zgodi, pa »obsojajo« in skoro nekako »strašijo«.

Znajo se pa posluževati naših pevcev zato, da se s pavovim perjem ponašajo — dirigenti —, ki bi radi bili nasledniki Gallusov in Petelinov. Mislimo, da bo treba tudi tu enkrat natočiti pristnega vina in imeti korajžo povedati ljudem, kakšne cilje zasledujejo razni »enotni« pevski zbori in »poenoteno« kulturno delo, ki pride prav tem ljudem tedaj, ko svojim nadrejenim ne upajo ničesar pokazati, kar so ustvarili z lastnimi silami.

S TRŽAŠKEGA

Mleko - Marzotto - sirarna na Krasu

V zadnjem času so naši mlekarji vznemirjeni, ker jim javni organi odvzemajo zaradi majhnih prekrškov (včasih to sploh niso prekrški v pravem smislu besede) dovoljenja za prodajo mleka — drugih pa nočejo izdati. To je očitna namera, ukiniti prodajo mleka naravnost od proizvajalcev do potrošnikov. Provincialni zdravnik hoče, da se spoštuje higijski zakon; toda kakšen je ta zakon? Ali nima dvojne mere? Naši ljudje so čedno opravljeni, mleko nosijo v dobro pomitih in razkuženih vrčih, zadnje čase pa se vsi vozijo v mesto z avtom. Hlevi so dobro držani in živina tudi. Celo nagrado so prejeli. Zakaj pa so stalno pod nadzorstveno kontrolo? Ali je pravično, da v demokratični državi odvzemajo pravico prodaje lastnih izdelkov in pridelkov? Zakaj naj bi bili odvisni vsi le od Marzotta? Ali se ne bi dalo rešiti tega na kak drug način, ne da bi bili pri tem oškodovani naši kmetje?

Vzemimo primer Bazovice, kjer živi dvajset družin izključno od prodaje mleka. Kako dolgo se bodo te družine borile proti mrzličnemu naraščanju cen današnjega časa, ko pa cena mleka ostaja vedno ista ali pa celo pada? Če jim bodo odvzeli izkaznice, bodo prisiljeni oddati mleko v zadrudne mlekarne. Ali jim bo ta jemala mleko po pravični ceni? In koliko časa?

V Italiji je sedaj v polnem teku zeleni načrt, ki si je zadal nalogo, pomagati kmetu (v Italiji je 32% poljedelcev). Našim kmetom pa se vsekakor zdi, da si imenitniki polnijo žepe... Zakaj naj bi samo ti živeli? Zakaj ni to dano tudi našim malim posestnikom? Kje so tu vsa kmetiška združenja, da bi pomagala kmetom, ki osamljeni bijejo neenak boj? — Če se ne bodo naši kmetje znali pravočasno zediniti in združiti, se jim ne obetajo rožnati časi. Prodajati bodo morali dobro mleko (kupovalci znajo ceniti dobro mleko!) po nizkih cenah, zadrudne mlekarne pa bodo pasterezirano mleko prodajale po visokih cenah.

Našemu kmetu bodo tako prestrigli vse

zdravje... na uspehe pri študiju, v preteklosti in v bodočnosti... na nekaj, kar se šele pripravlja, a je še daleč... na nekaj, kar so si želeli starši in tudi Lenka sama... Lenka je bila tako lepa, zlasti ker si je za to priložnost zataknila v črne lase škrlatno rdečo vrtnico... Pa tudi Mijo je bil lep s svojimi svetlimi lasmi in z jasnim pogledom, v katerem je odsevalo modro nebo.

Nekaj je bilo ta dan v ozračju, kar je naredilo lepšo vso okolico, da se je zdelo, kot bi še sonce sijalo s posebno svetlobo.

Ko so gostje zvečer odšli, ker je bil inženir zelo vezan na svoje delo in je moral biti v ponedeljek zjutraj točno pri svojem delu, se je Lenkina mama približala svojemu možu, naslonila glavo na njegovo ramo in mu šepnila:

»Ali se ti ni zdelo, kot bi bilo danes to zaročeno kosilo?«

»Bog te usliši,« je odgovoril doktor, ki je zelo cenil Mijo.

(Se nadaljuje)

Novost: Konec sveta se bliža

Na pisalni mizi imam tri brošure, dve v italijanščini in eno v slovenščini. Vse tri mi je prinesla neka oseba iz Gorice že pred prazniki; njej pa jih je izročila neka ženska, ki je hodila okrog po hišah in ponujala svojo robo kot edini pristen evangelij in edino pravo božjo besedo, v kateri se nam razodeva prihodnost. Naslov brošuram v italijanščini je: Svegliatevi! in La Torre di guardia; slovenski pa Stražni stolp, naznanjevalec kraljestva Jehove. Vse tri je izdalo gibanje jehovcev v New Yorku. Toda dočim sta obe italijanski brošuri tiskani, je slovenska razmnožena na ciklostil. Na platnicah pa trdi uredništvo, da obe reviji izhajata v 56 jezikih in v 3.800.000 izvodih. Svegliatevi izhaja mesečno, La torre di guardia pa 14 dnevno, prav tako je štirinajstdnevnik slovenski Stražni stolp.

Oseba, ki mi je brošure dala, je prišla k meni zaskrbljena, češ, glejte kaj pa se

korenine, da bo počasi hiral, zapuščal zemljo in jo prodajal za smešno ceno bogatemu tujcu za počitniške hiše.

Novo gledališče?

V zvezi s postavitvijo temeljnega kamna za novi sedež tržaškega Radia smo izdelali za zanimiv načrt, ki bi omogočil, da dobi Trst v bližnji bodočnosti nove gledališke prostore in koncertno dvorano. Zupan Franzil je predsedniku RAI-TV, prof. Papafavi predložil načrt, po katerem bi podrl stavbo, v kateri je sedaj Teatro Nuovo, na izpraznjenem mestu pa bi postavili novo poslopje, kjer bi v prtiličju bila gledališka dvorana, v prvem nadstropju dvorana za koncerte in zboravanja, ostala nadstropja pa bi s pridom uporabila RAI. Z uresničitvijo tega načrta bi mesto končno dobilo koncertno dvorano in tudi dobre prostore za gledališče, ker sedanji Teatro Nuovo je dotrajan in neuporaben. Zadovoljna bi bila tudi RAI, ki bi s tem dobila dodatne prostore. Že zdaj namreč zgleda, da novo poslopje ne bo zadostovalo novim potrebam, ker se govori, da bo v Trstu glavna oddajna postaja za Srednjo Evropo.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

Nova peč v anhovski tovarni

V Anhovem so odprli novo peč za cement. To je 105 m dolga cev, v kateri pečejo cementno rudo. Istočasno so tudi prenovili celo tovarno. Stroškov so pri tem imeli 1 milijardo in 200 milijonov din. — V ajdovski predilnici so pa stekli novi stroji. Sedaj ima predilnica okrog 20 tisoč vreten in je po velikosti četrta na Slovenskem.

Primorske novice se pritožujejo nad nepravilnimi plačami, ki vladajo pri raznih podjetjih. Dogaja se namreč, da po novem plačilnem sistemu, ko si delavci delijo dobiček, ki ga z delom ustvarijo, dobivajo vodilni kadri neprimerno višje plače kakor navadni delavci. Razlika je zelo velika, včasih doseže tudi desetkratni razpon med najnižjimi in najvišjimi plačami.

ZA DOBRO VOLJO

Ali je zakon potreben za zveličanje?

Deklica bi morala v šoli odgovoriti na vprašanje, če je zakon potreben za zveličanje. Zamenjala pa je odgovor z onim za sveto birmo, zato je odgovorila: »Zakon ni za zveličanje neobhodno potreben; toda če ima človek priložnost, je vsak kristjan strogo dolžan prejeti tudi ta zakon!«

Francoski pisatelj Voltaire (Voltèr) je šel nekega dne obiskat prijatelja Rousseauja (Rusò). Ni ga našel doma, a ker so bila vrata odprta, je šel v njegovo delavno sobo, kjer je videl povsod razmetane knjige, velik nered in polno prahu. Zato je napisal s prstom v prah na mizi besedo: Cochon (košon — svinja). Ko se drugi dan srečata v mestu, reče Voltaire: »Včeraj sem te hotel obiskati, pa te nisem našel doma.« »Vem,« odgovori Rousseau, sem videl tvojo posetnico na mizi!«

daj širijo po Gorici! Sodni dan se bliža, tako trdijo.

Mislil, da je te propagande po goriškem mestu precej, še več da je je na Tržaškem, pravijo. Slišal sem, da so se jehovci oglašali tudi v nekaterih vaseh na Tolminskem. Nosijo svojo literaturo na dom posebno tistim, o katerih vedo, da so verni, a vendar ne preveč izobraženi, ker računajo, da bodo take najlažje pridobili s svojim čustveno-sladkim pisanjem, s sv. pismom, ki ga na vsaki strani citirajo, z grožnjami o božjih kaznih, ki pretijo svetu zaradi grehov, z neprestanim sklicenjem na duhovno in asketsko življenje. Torej z vsem tistim, kar more napraviti vtis na versko čutečo, a senzacij željne in ne dovolj poučene duše, ki jih je vedno dovolj povsod. Če je kje potrebno, potrkajo še na srce z obljubo o materialni pomoči, posebno tam, kjer se jim zdi, da so v potrebah. In tako raste počasi vojska jehovcev tudi pri nas.

Nameraval sem že prej kaj povedati o jehovcih in njih propagandi, toda vedel sem, da se pripravlja knjižica, ki bo posebej obravnavala ta problem. Zato sem počakal. Sedaj se je to zgodilo. Pretekli teden je izšla knjižica z naslovom Konec sveta se bliža, pravijo jehovci. Dr. Knific je v tej knjižici v prijetnem kramljanju opisal nastanek in glavne nauke te nove protestantske sekte ter navedel tudi dokaze, zakaj je njih nauk nespameten in v nasprotju s sv. pismom in s celotnim krščanskim izročilom in zlasti še z naukom Cerkve. Knjižica je bila zelo potrebna in je prav, da si jo nabavijo vsi, ker je zelo verjetno, da bodo še druge družine obiskali apostoli jehovcev in skušali še koga premalčiti. Pozor torej na jehovce in kupite knjižico Konec sveta se bliža, da boste vedeli, kakšne zmote oznanjajo ti krivi apostoli Kristusovi.

(r + r)

Radio Trst A

Teden od 28. januarja do 7. februarja 1962

Nedelja: 9.30 Slovenski narodni motivi. — 10.00 Prenos svete maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Trije bratje morajo po svet«. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. — 14.45 Sestanek z Aleksandrom Skalejem. — 17.00 Za smeh in dobro voljo. — 18.30 Obisk v naši diskoteki. — 21.00 Ljudska opravila in opasila: (10) »Marija je v cerkev šla«.

Ponedeljek: 18.00 Italijanščina po radiu. — 19.00 Znanost in tehnika: »Elektronski možgani na železniški postaji«. — 20.30 Giuseppe Verdi: »AIDA«, opera v štirih dejanjih.

Torek: 18.00 Radijska univerza: Hormoni - (12) »On in ona - tudi tu imajo hormoni svoje prste vmes«. — 18.30 Stravinsky: Simfonija v treh delih. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 21.00 Slovenske Laure: (4) »Janko Kerstnik in Lojzka Tavčarjeva«. — 21.40 Koncert tenorista Renata Kodermaca. Pri klavirju Alda Danev. — 22.00 Obletnica tedna: »250-letnica rojstva pruskega kralja Friderika II. Velikega«.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence. — 18.30 Italijanski operni pevci: (5) »Dino Borgioli«. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 »Klic v popoldne«, radijska drama. — 22.00 Honnegger: Simfonija za godalni orkester.

Četrtek: 18.00 Radijska univerza: (13) »Kozmično izžarevanje. Radioaktivni ogljik«. — 18.30 Iz italijanskega glasbenega ustvarjanja: »Koncerti Augustea« - 1. oddaja. — 19.00 Širimo obzorja: »Srečna si zemlja in blagor mu, komur plodiš« - (10) »Goriški trgi«. — 20.30 Znani dirigenti: Klemens Kraus: Johann Strauss - L. van Beethoven - Richard Strauss.

Petek: 18.00 Italijanščina po radiu. — 18.30 Skladbe jugoslovanskih sodobnih avtorjev. — 19.00 Sola in vzgoja: Vzgojna posvetovalnica. — 21.00 Koncert operne glasbe. — 22.00 Novele 19. stoletja: Dragotin Kette: »Zakaj in kako sem zagovarjal strup staremu Simonci«.

Sobota: 14.40 Dvajset minut z Avenikovim kvintetom. — 15.30 »Vzorni milijonar«, po povesti Oscarja Wilda. — 17.45 Dante Alighieri: Božanska komedija: Nebesa - 12. spev. — 19.00 Sestanek s poslušalkami. — 20.40 Mladinski pevski zbor iz Sežane. — 21.00 Za smeh in dobro voljo.

Nedelja 4. februarja - nabirka za katoliški tisk

Teden za zedinjenje v Gorici

Slovenski verniki v Gorici se vsako leto med molitveno osmino pridružijo vernikom vsega sveta, ki molijo za edinost sv. Cerkve, pod vodstvom edinega poveljarja, rimskega papeža. Vso osmino smo se v lepem številu zbirali v stolnici, kjer je imel stolni vikar dr. K. Humar sv. mašo z govorom.

V petek molitvene osmine zvečer je bilo v dvorani Brezmadežne na Placuti zanimivo predavanje patra Korena, župnika v rimski cerkvi sv. Antona Pušavnik, ki je sedež ruskih katoličanov vzhodnega obreda. Pater Koren nam je povedal veliko zanimivosti v zvezi z bližnjim koncilom v pogledu na vzhodne pravoslavne narode. Začel je svoje predavanje z zgodbo življenja škofa Pavla Meletijevo. Leta 1908 je postal duhovnik pravoslavne Cerkve. V času boljševiške revolucije je bil obsojen na smrt in nato dolgo let zaprt. Ko je prišel spet na svobodo, je postal škof v Brijansku. Za časa druge svetovne vojne je prišel v stik s katoliškimi duhovniki, kar ga je privedlo v naročje rimske Cerkve. Leta 1946 ga je sprejel v rimsko katoliško Cerkve kardinal Tisserant. Pij XII. je priznal njegovo škofovsko čast in ga imenoval za naslovne škofa. Letos za Božič je bil škof Meletijev že drugi v Rimu, kjer je v ruskem zavodu »Russicum« posvetil nekaj novih duhovnikov.

Po predavanju patra Korena se je razvila živahna debata in gospod pater je rad odgovarjal na razna vprašanja številnega občinstva.

Vnedeljo zvečer pa je bila v goriški stolnici sv. maša v vzhodnem staroslavanskem obredu, ki je priključala v stolnico zelo veliko vernikov oboje narodnosti. Bil je navzoč tudi goriški nadškof Ambrosi, semeniščniki in nekaj kanonikov. Pri maši je zelo dovršeno pel lepe staroslavanske mašne molitve moški zbor pod vodstvom Franceta Valentiniča ml.

Molitveno osmino smo zaključili v četrtek 25. januarja.

Op. ured.: Zaradi nepredvidenih zadržkov p. Korena je moral biti kulturni večer v petek 19. jan. in ne v ponedeljek 22., kot napovedano. Zato prosimo vse prizadete za oprostitev.

Seja pokrajinskega sveta

Na sobotni seji goriškega pokrajinskega sveta je predsednik dr. Chientaroli najprej obvestil svetovalec, da je cesta Bzanan-Dolenje prišla pod pokrajinsko upravo. Razpravljali so nato o perečih vprašanjih Tržiča, kjer je potrebna predvsem okrepitev podjetja IRI ter izboljšanje pristanišča Portorož. Glede letališča v Ronkah so bili mnjenja, naj bi imelo mednarodni značaj.

Pristojbine za RAI in TV

Radijski in televizijski naročniki morajo plačati takso za leto 1962 do 31. januarja. Ker bo zadnje dni na poštah uradih velik naval, priporočamo vsem, ki takse niso še plačali, naj to nemudoma stori. Taksa za radijske aparate znaša letos 3.400 lir, za pol leta 2.200, za tri mesece 1.600 lir. Taksa na televizijske sprejemnike po stanovanjih znaša 12.000 lir letno, 6.125 lir za šest mesecev in 3.190 lir za tri mesece.

V inozemstvu potrebujejo delavcev

Goriški urad za delo je dobil več povpraševanj po delavcih, ki bi bili pripravljeni iti na delo v razne evropske države. Nizozemska povprašuje po industrijskih delavcih s tedensko plačo 13.000 lir. Zahodna Nemčija rabi delavce za kmetijstvo in industrijo. Anglija povprašuje po ženski delovni sili za razne hotele in restavracije. Predpisana starost je od 21 do 45 let. Potrebna pojasnila daje pokrajinski urad za delo.

Otvoritev nove avtobusne postaje

V nedeljo 21. januarja je začela obratovati brez posebnih otvoritvenih ceremonij nova avtobusna postaja Ribi v ulici IX. avgusta, nedaleč od sedanje postaje. Nova postaja je stala 30 milijonov lir.

Nova postaja daje na razpolago potnikom velik in lep atrij. V njem je tudi bar in tobakarna, v kateri se prodajajo tudi časopisi.

Podražitev kave po kavarnah

Goriške kavarne bodo v kratkem podražile skodelico kave od sedanjih 35 na 40 lir. To so ugodnosti proste cone, pravijo

ljudje, saj bo tako cena kavi enaka ceni po drugih italijanskih mestih in še s to razliko, da je v Gorici kava najslabša. Lastniki kavarn utemeljujejo podražitev kave s tem, da so se povečali stroški za vodenje obrata. Podražitev kave je vzbudila med njenimi ljubitelji veliko polemik in nejevolje.

Poroka

Na Stari gori sta se poročila gđc. Cvetka Savli, učiteljica, in Niko Čevdek s Peči. Nevesta se je s starši preselila s Kamna pri Tolminu v Gorico, kjer je dokončala slov. učiteljske, ženin je pa svetovalec SDZ v občini Sovodnje. — Novemu paru iskrena voščila na novo življenjsko pot.

Števerjan

Pretekli teden 22. t.m. je umrla v 79. letu starosti Ana Maraž z Bukovja. Deset dni poprej jo je zadela kap v hudi obliki; kljub temu je ostala pri zavesti skoraj do zadnjega. Položili smo jo k počitku v sredo popoldne na domačem pokopališču poleg pokojnega moža Pepča, ki je umrl pred desetimi leti.

Prvič zadela kap pred poldrugim letom, ni bilo nedelje, da bi ne bila pri sv. maši.

SLOVENSKA PROSVETA V TRSTU

vabi

Tržaške Slovence ob mesecu katoliškega tiska na

PRAZNIK NAŠE PESMI IN BESEDE,

ki bo v Avditoriju v nedeljo, 28. januarja ob 17. uri

SPORED:

Nаша tiskana beseda po zadnji vojni na Tržaškem in Goriškem (reportaža); Narodna pesem — poje oktet »Planika« iz Gorice; Trije naši pesniki bero iz treh svojih knjig, ki so izšle pred nedavnim: Vinko Beličič, Bruna Pertot, Stanko Janežič; Pesem okteta »Planika« iz Gorice; Predstava katoliške drame — bralna predstava Slovenskega odra.

Vstopnice lahko dobite v trgovini Fortunato, uro pred pričetkom prireditve pa v baru Moscolin (nasproti Avditoriju).

Kulturno srečanje tržaških Slovencev z italijanskimi someščani

Dne 15. t. m. sta tržaški občinski odbor in občinski svet na predlog svetovalec Slovenske liste dr. Simčiča imenovala v upravni svet muzeja Revoltella glasbenika dr. Mamolo. To je vesel dogodek za tržaške Slovence, ker spada ta ukrep med tiste, ki prispevajo k mirnemu medsebojnemu sožitju obeh narodov na tem področju. To je toliko bolj pomembno, kadar gre za kulturne vrednote, ki pomenijo neminljivo bogastvo človeštva. Seveda bi se Slovenci ne branili udeležbe tudi pri drugih vejah občinske uprave. Toda začetek je vedno koristnejši kakor gola opozicija.

Tržaška občina išče vodo

Tržaška občina je poverila prof. Marasiju s tržaške univerze nalogo, da odkrije morebitne vire vode na področju doline Glinščice, ki bi služili za oskrbo mesta in zlasti za industrijsko pristanišče.

Ta ukrep je tržaška občina povzela v bojzani, da bi v Sloveniji delno preusmerili zgornji tok Timave, ki bi polnil umetni bazen in bi zaradi tega mesto ostalo brez vode. To bojazen povečuje še nameravana gradnja novega funlanskega vodovoda, ki bi povzročil še večje pomanjkanje.

Cepljenje proti kozam

Občinski urad za higieno je uvedel razne zaščitne ukrepe pred morebitnimi okužbami s črnimi kozami. Cepijo vse tiste osebe, ki imajo opravka v pristanišču, in tiste, ki so s temi večkrat v stiku. Vsi ti ukrepi so samo varnostnega značaja, ker trenutno ni nobene nevarnosti za okužbo in zato bi bil vsak preplah odveč.

Nevarno križišče na Opčinah

Te dni so začeli dela za preureditev nevarnega križišča na Opčinah. Načrt predvideva postavitev okroglega otoka, s pre-

ni je strašila ne oddaljenost od cerkve, ne hrib, ne slabo vreme.

Njenim svojcem naj gre naše iskreno sožalje, pokojnici pa staro krščansko voščilo: Živi v Bogu!

Velja povedati, da je bila pokojnica zgledna krščanska žena. Preden jo je že ***

Občni zbor Kmečko-delavske zveze

V nedeljo 7. januarja se je vršil redni občni zbor KDZ iz Steverjana. Udeležilo se ga je lepo število članov in prijateljev, med katerimi je bilo veliko novih, mladih fantov. Ker je leta 1961 poteklo deset let, kar je bila ustanovljena Kmečko-delavska zveza, je g. predsednik Hermenegild Podveršič podal obširno poročilo o delovanju Zveze v občinski upravi, saj vodijo občinsko upravo, odkar je bila ustanovljena števerjanska občina, vseskozi moške iz vrst KDZ. Sledilo je tehniško poročilo ter poročila drugih odbornikov. V diskusiji, ki je sledila, je bilo govora o kmetijskem položaju Steverjana v zvezi z »zelenim načrtom«. Sklenilo se je, da bo naloga novega odbora zanimati se za to pereče vprašanje. Predlagana je bila razrešnica starem odboru, nakar so sledile volitve v novi odbor. Glede predsednika je občni zbor določil, naj bi ga izvolili na prvi redni seji odbora. Izvoljen je bil g. Slavko Klanjšček.

Kakor želimo novemu vodstvu, da bi moglo rešiti vse probleme, ki jih v Steverjanu res ni malo, čutimo dolžnost, da izrazimo vso našo hvaležnost dosedanjemu g. predsedniku Hermenegildu Podveršiču, ki je vzgledno vodil skozi sedem let našo KDZ.

SLOVENSKA PROSVETNA MATICA vabi na

»Gregorčičevo proslavo«

v nedeljo 28. jan. ob 16. uri
v ul. Machiavelli 22/II. nad.

Slavnostni govornik pesnik preč. gospod župnik Mirko Mazora. — Med slavljem bo prepeval borštanski pevski zbor pod vodstvom g. Petarosa. Nastopili bodo še solisti in recitatorji.
Odbor

Med rojaki v Argentini

Predavanje

Znani koroški duhovnik g. Vinko Zaletel bo imel v štirih vaseh na Tržaškem predavanje s krasnimi barvnimi slikami o svojem obisku v Argentini. Predavanje je v celoti registrirano in tehnično odlično pripravljeno. Ta argentinsko-slovenski večer smo že imeli tako v Gorici kakor v Trstu in na Opčinah. — Sedaj ga bodo imeli v sledečih krajih:

v nedeljo 28. jan. ob petih v BORSTU, ob osmih v DOLINI;

v ponedeljek 29. jan.:

ob 16,30 v GROPADU,
ob sedmih v MACKOVLAH,
ob devetih v BAZOVICI.

Februarja bo isti predavatelj začel novo vrsto predavanj s svojega koristnega potovanja po Južni Ameriki.

Bazovce kakor rojake v Bregu vabimo: napolnite do kraja vaše dvorane in boste povsod zelo zadovoljni!

Nabrežinski Kras

Občinsko upravo v Nabrežini bi sedaj, ko ima novega župana in nekaj novih odbornikov, želeli opozoriti na slabo stanje cest Mavhinje-Slivno-Sempolaj in še na nekaj drugih. Pripeljali bi lahko vsaj nekaj gramoza, kajti ko se voziš, moraš s polževo hitrostjo paziti na skalovita tla, ki so bolj podobna hudourniku. Vemo, da ni dosti sredstev na razpolago, ali tudi Mavhinje, Slivno in Sempolaj in druge zgornje vasice nekaj prispevajo v občinske finance.

Dobro bi bilo, da bi bile tudi dvojzračne table z napisi krajevnih imen bolj vidne, saj gre za slovensko občino, ki želi tako tudi ostati.

Slivno

V prijazni kraški vasi Slivnem pri Nabrežini je slavil pred nekaj dnevi svojo sedemdesetletnico naš zvesti čitatelj in naročnik g. Jože Kralj. V vsakem pogledu vzoren gospodar in zvest našim starodavnim načelom: Bogu in narodu je vzgojil svojo delovno družino. Kot vsestransko razgledan človek, ki je mnogo prepotoval in čisto marsikateremu pomagal, da si je rešil življenje, zna marsikaj zanimivega in preudarnega povedati. Naša želja je, da bi o priliki in za naše kulturne izdaje tudi kaj napisal iz svojih spominov in razgibanega življenja. Da bo naša mladina vedela, kako je treba ohraniti značajnost, ki kljubuje vsem zlim vetrovom.

Pristaniško življenje

V tržaškem pristanišču zadnje čase vedno bolj pogostoma stavka osebe do deljeno izkrcavanju in vkrcavanju ladij. Vzrok za te stavke so zahteve po poviških, za katere pravijo delodajalci, da so pretirane. Stavke onemogočajo normalno obratovanje pristanišča, ladje odhajajo z občutnimi zamudami. Škoda je že zelo občutna ne samo za pristanišče, temveč za celo mesto.

Vprašanje ni samo lokalnega značaja, ampak obsega vso kategorijo pristaniških delavcev Italije.

Iz begunskega taborišča

Dne 8. januarja so otvorili zavetišče za dekleta, ki so pobegla iz železne zavese. S tem je rešeno eno izmed mnogih vprašanj, ki so se pojavila po vojni pri nas z nenehnim prihajanjem beguncev iz totalitarnih držav. Zavetišče je namenjeno izključno dekletom, ki imajo namen definitivno se izseliti in ki so bila že potrjena od odbora ženevskega Visokega komisarata za begunce.

Dekliško begunsko zavetišče je ustanovila ustanova Caritas s pomočjo raznih dobroteljskih društev, kot so oxfordski in londonski odbor za boj proti lakoti, edimburška nadškofija in drugi.

Staro in dotrajano begunsko taborišče pri Sv. Soboti bodo podrli. Novo begunsko naselje, ki bo sestavljeno iz šestnajstih stavb, bodo postavili nekje na Razklanem hribu blizu prelaza. Predvidevajo tudi gradnjo poletne počitniške kolonije za begunske otroke.

Pri Sv. Soboti se trenutno nahaja 1500-2000 beguncev.

Gropada

Gropada je majhna nepomembna kraška vasica ob jugoslovansko-italijanski meji izven glavne poti. Tako naj bi bilo mnene naših predpostavljanih. Drugače si ne moremo razlagati njihovega postopanja.

Vse druge vasi imajo javni telefon, celo po hišah ga napeljujejo, v Gropadi pa še sanjamo ne o njem. Zelo mučno je, ko moramo ob vsaki sili teči v drugo vas — in še tam telefon ne deluje vedno. In cesta, ki pelje iz Padič v Gropado, je v obupnem stanju — neasfaltirana, polna lukenj, posuta z drobnim gramozom, ki je večna nevarnost za pešce in vozače. Po vasi pa ni nič boljše. V načrtih je bilo asfaltiranje ceste iz Gropade v Bazovico. Popravljali so cesto v Trebče, ki je zdaj taka, da niti tanki ne morejo po njej.

Ko prideš v vas, ne vidiš nobenega napisa in tudi ne nobenega kažipota.

Avtobusne zveze so tudi slabe. Zgodaj zjutraj in zgodaj zvečer še nekako gre; toda vmes ni ničesar. Opoldne morajo naše mlekarice nositi težke vrče v dobren in slabem vremenu. Nikogar ni, ki bi se jih usmilil, niti ubogih delavcev zvečer: zadnja koriera, ki bi morala obiti vse vasi, Gropade ne pozna...

Čas bi bil, da bi se višji forumi pozanimali za našo vas — a tudi sami ne

IZŠEL JE

»PASTIRČEK«

ZA MESEC JANUAR

smemo spati. Kakor si bomo postlali, tako bomo ležali, pravi slovenski pregovor.

Cerkvica je lepo prenovljena. Tržaška ustanova Belle Arti in domačini s prispevki smo jo olepšali, da je prav prijetno v njej in smo na svojo cerkvico ponosni. Nova zaprta spovednica, nova omara, nova električna napeljava, kritje strehe in pleskanje: to so v glavnem dela, ki so se vlekla tri mesece.

Imamo tudi novega cerkovnika, ki vestno in točno opravlja svojo dolžnost. Res se človeku prijetno zdi, ko čuje trikrat na dan zvoniti, potem ko ni bilo dolgo zvonjenja za amavirajo.

DAROVI

Za Katoliški dom: Valentin Lipičar, Kana 6.300; N. N. družbenica 2.000; Tereziya Simčič 2.000; Marija Malič 3.000; Ivanka Saveri 2.000; N. N. 600; Družbenica 5.000; N. N. 1.000; Marija Zigon 5.000; Katarina Lutman 5.000; Frančiška Brešan 5.000; M. S. 10.000; K. K. 5.000; A. K. 10.000; Družbenica 10.000; Marija Petrovič 1.000; Marija Leban 1.000; N. N. 1.500; A. Lavrenčič 3.000; N. N. 1.000; Viktorija Komic 1.000; N. N. 500; Marija družba, Gorica 12.000 lir.

Za Alojzijeve: Pavšič, Solk, polje 2.000; v spomin pok. ponesrečenega Erazma Korošca z Vrha - krstna botra N. P. 3.000 lir. — Bog povrni dobrotnikom, rajnemu pa nakloni večni mir!

Za Marijin dom v Rojanu: F. I. 1.000; K. 2.000; Widmann 1.000; K. M. 1.500; M. Malič 2.000; I. Barba 3.000; Marija Švagelj 2.000; Strekelj 1.000; O. V. 1.000; Ivanka Kasič v spomin na pokojnega brata 5.000; mekarna Giraldo 1.000; A. Bardej 1.000; družina Cink 2.000; ob moževi smrti Rozalija Gropaje 3.000; družina Spacal 2.000; Kastelic 1.000; Mila Lucetti 1.000; družina Žagar 6.000; za oblectnico maminine smrti Regina Bandelj 1.000; M. F. 1.000; Helena Samsa 1.500; Pina Zlobec 1.000; za očetov rojstni dan Avrelja Mihelič 1.000; Giraldo 1.500; U. J. 1.000; V. De Ros 4.500; Ana Goslar v spomin pok. Pije Udovič 1.500; družbenka M. I. 5.000 lir. — Vsem dobrotnikom Bog povrni!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

KOKOŠJA FARMA TOMŠIČ - SOVODNJE

OBVESČA SVOJE CENJENE ODJEMALCE, DA RAZPOLAGA TEDENSKO — OD JANUARJA DO OKTOBRA — Z ENODNEVNIMI SELECIJANIRANIMI

PIŠČANCI